

Affattelse, og i Forbindelse hermed, at Tvistigheder om deres Indhold afgøres af Auktionsforvalteren. Dette fører ogsaa naturligt dertil, at de, som, trods den i § 21 omhandlede Indfaldelse, udeblive fra det i § 21 omhandlede Møde, udsætte sig — som det i det sidste Stykke af den nævnte Paragraf hedder — for at miste den Indfaldelse paa Auktionsvilkårenes Affattelse, som de ellers kunde udøve. Udeblivelsens præklusive Virkning bør imidlertid, efter Udvalgets Formening, ikke gaa saa vidt, at bedre prioriterede Pant-haveres utvivlsomme Ret, naar de ikke give Møde, skal kunne krænktes ved ringere Pant-haveres eller Udlægshaveres vilkaarlige Bestemmelser i Auktionsvilkårene. Man er i denne Henseende ganske enig med, hvad Kreditforeningerne have bemærket om, at den sunde Realcredit vil lide ved, at der gøres Skaar i det hidtil gældende Grundprincip, at den forudgaaende Prioritetshavers Retstillig i ingen Henseende kan afficereres ved en af en senere Prioritetshaver foranstaltet Rettsforfølgning mod det sælles Pant. Det vilde være noget aldeles abnormt, om fuldt begrundede reelle Rettigheder skulde kunne bortfalde, tilfidesættes eller krænktes, fordi Indehaveren undlod at efterkomme en Indfaldelse til Møde af den Bestaaenhed, som omhandles i § 21, og det endog — hvad der vel maatte antages — uden Udset til at kunne saa nogen Opvejning derfor. Man henviser i den Henseende til, at Indfaldelsen efter § 21 sker med ifkun 14 Dages Varjel og ifkun ved Bekendtgørelse i Berlingske Avis, og i visse Tilfælde tillige i vedkommende Stiftsavis, saafremt den paagældende ikke har bekendt Bopæl her i Riget; har han det, skal Underretning vel gives pr. Post, men Sikkerhed for at den kommer den paagældende betimelig ihænde, f. Eks. hvis han er bortrejst, gives dog ikke. Bortset fra, at en Præklusion saaledes i mange Tilfælde vilde kunne blive aldeles uforsvarlig, fortjener det derhos at bemærkes, at det ikke kan anses for heldigt, om selv aldeles sikre 1ste Prioritetsfordringers Ihændehavere altid skulde

være nødsagede til at give Møde eller lade møde efter § 21 for at paase, at deres Ret ikke krænktes, eftersom dette let vilde kunne virke dels til en Forøgelse af Omkostningerne, dels til at fremfalde Ulyst til at anbringe Penge i Prioriteter. Lovforslagets Princip kræver visse heller ikke, som det ogsaa erkendes i Motiverne til det i forrige Samling i Landstinget forelagte Lovforslag, en saadan Gennemførelse af Reglen om alle berettigedes Medvirken ved Auktionsvilkårenes Affattelse. Ligesom Lovforslagets § 27 udtrykkelig gør Forbehold med Hensyn til dem, der anse sig som ejendomsberettigede eller tro sig i Besiddelse af Servituter, Grundbryder o. s. v. med Ret forud for dem, der skulle have Dækning igennem Tvangsalget, saaledes gør Lovforslaget selv i § 28 Undtagelse fra Reglen om de mødendes Raadighed over Auktionsvilkårenes Indhold, for saa vidt det i Paragraffens 1ste Stykke paalægges Auktionsforvalteren paa Embedsvegne at paase, at Auktionsvilkårene i Henseende til Købesummens Berigtigelse m. v. ikke afvige fra, hvad der findes at hurde fastholdes som billigt og retfærdigt. Her er formentlig anvist en Udvej, som kan benyttes for at komme ud over den omhandlede Betænkelse, idet det vel, uden at bryde Systemet, lader sig gøre at paalægge Auktionsforvalteren ogsaa at paase, at der ikke af de mødende vedtages noget, der ligefrem strider imod ikke-mødende bedre prioriteredes Ret, for saa vidt saadan fremgaar af de efter § 20, jfr. 21, tilstedeværende Oplysninger, navnlig Pantebogsattesten. Heraf vil følge, at for saa vidt den bedre prioriterede Pant-haver maatte have, eller mene at have, særegne, ikke i og for sig af hans bedre Prioritetsstilling flydende og derfor ej heller af Panteattesten fremgaaende Rettigheder, da maa han for at kunne være sikker give Møde; men disse Tilfælde ville næppe være af stor praktisk Betydning. Med Rolighed vilde derimod den bedre prioriterede Pant-haver kunne stole paa, at hans Ret til fortrinnsvis Betaling, til overhovedet at saa sin Fordring udbetalt, hvis han ikke vil lade den blive